

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ Θ. ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΥ

Σκάνδαλο ή σύνδρομο Novartis;

Σύνδρομο στη γλώσσα της ιατρικής είναι ένα σύνολο ενοχλημάτων και συμπτωμάτων που αποδίδονται σε αιτία πολλές φορές άγνωστη. Το σκάνδαλο σηματοδοτεί μια συγκεκριμένη

ατασθαλία ή έκδηλη παρανομία που λόγω της φύσεώς της δημιουργεί μεγάλη κοινωνική ευαισθησία και αναστάτωση.

Τι είναι, λοιπόν, η υπόθεση Novartis; Η υπόθεση Novartis όπως και η υπόθεση Siemens για την Ελλάδα θα ήταν τελείως ανύπαρκτες εάν οι ΗΠΑ δεν αποκάλυπταν παγκόσμια τα παράνομα κυκλώματά τους προκειμένου να προστατίσουν τα αμερικανικά συμφέροντα.

Ομως τα ερωτήματα που πρέπει να μας απασχολούν είναι τα εξής: εάν διαλευκανθεί πλήρως η υπόθεση Novartis και οι ένοχοι κλειστούν στις φυλακές, ακόμα και αν η Novartis αποζημιώσει τη χώρα, θα είναι όλα καλά για την επόμενη μέρα; Την επόμενη μέρα όλες οι φαρμακευτικές εταιρείες θα φοβηθούν και θα μεταβάλουν την πολιτική τους όσον αφορά τον τρόπο προώθησης των προϊόντων τους; Ασφαλώς τίποτε δεν θα αλλάξει, γιατί για να αλλάξει η κατάσταση αυτή και να περιοθούν τα 25 δισ. ευρώ που υπολογίζεται ότι είναι η ετήσια παραοικονομία της Υγείας πρέπει, πέραν των μέτρων που έχουν ληφθεί, να νομοθετηθούν ουσιαστικές διατάξεις που θα αναγκάσουν τις εταιρείες να αλλάξουν πολιτική.

Η τίγρις πρέπει να υπάρχει στη φύση. Αλλά ξεδοντιασμένη, χωρίς δόντια και νύχια θα είναι απλά μια ήσυχη γατούλα και όχι η γνωστή τίγρις. Πώς όμως μπορεί να συμβεί αυτό σε επίπεδο εταιρειών φαρμακευτικών και πάσης φύσεως ιατρικών προϊόντων εάν η Πολιτεία δεν αντέχει στις πιέσεις της λεγόμενης διαπλοκής που αναμφισβήτητα έχει τα πλοκάμια της και μέσα στον χώρο της Υγείας;

Πρώτος στόχος του κυκλώματος της παραοικονομίας στην Υγεία είναι να διασφαλίσει τις υψηλότερες δυνατές τιμές για το υπό προώθηση προϊόν. Είτε πρόκειται για φάρμακο είτε για επεμβατική συσκευή. Αυτό επιχειρείται μέσω συμβούλων του υπουργείου Υγείας ή πολιτικών προσώπων που επηρεάζουν τον υπουργό. Δεύτερος στόχος της παραοικονομίας είναι οι ιατροί στο σύνολό τους και ιδιαίτερα οι συνταγογράφοι. Στην κατηγορία αυτή στρατεύεται η συντριπτική πλειοψηφία των γιατρών εκ των κάτω προς τα άνω. Ολόκληρες οικογένειες γιατρών μετά των συγγενών τους, παρακολουθούν τα λεγόμενα «διεθνή συνέδρια» που διεξάγονται ακόμα και στη Γη του Πυρός.

Αυτή είναι μια πραγματικότητα που δεν έχει αλλάξει μέχρι σήμερα παρά τα μέτρα που έχουν ληφθεί.

Η Πολιτεία διαχρονικά έχει τεράστιες ευθύνες γιατί όλα αυτά τα γνωρίζει αλλά αδυνατεί στην πράξη να τα αντιμετωπίσει. Γνωρίζει δηλαδή ότι τα δόντια της παραοικονομίας είναι οι διάφορες δήθεν «επιστημονικές εταιρείες» και τα «ινστιτούτα» που τροφοδοτούνται από όλες τις εταιρείες και αποτελούν ουσιαστικά τους προαγωγούς συγκεκριμένων εταιρειών. Τα ιατρικά συνέδρια στην Ελλάδα είναι περισσότερα από όλα τα συνέδρια που διεξάγονται στην Ευρώπη, με κινητήριο δυνάμη τη διάφορα «εκπαιδευτικά ινστιτούτα». Στην Ελλάδα π.χ. υπάρχουν τουλάχιστον 5 «επιστημονικές εταιρείες» που υποτίθεται ότι λειτουργούν ερευνητικά για τη χοληστερίνη και τα λιπίδια. Αντίστοιχες εταιρείες υπάρχουν για κάθε ιατρικό θέμα και όχι για κάθε ιατρική ειδικότητα αυτή καθαυτή, που είναι το αυτονόητο.

Τα απλά μέτρα που πρέπει να ληφθούν νομοθετικά για να σταματήσει ο φαρισσαϊσμός και η υποκρισία περί πάταξης της παραοικονομίας στην Υγεία αφορούν τους τρόπους της ακύρωσης των πάσης φύσεως κυκλωμάτων. Οι φαρμακευτικές εταιρείες και οι εταιρείες ιατρικών προϊόντων δεν θα πρέπει να εκπέμπουν φορολογικά για τα έξοδα που αφορούν την εγγραφή, τη μετακίνηση, τη διαμονή στα ξενοδοχεία γενικά των ιατρών. Οι πανεπιστημιακοί και γενικά ο νοσοκομειακοί γιατροί θα πρέπει να οργανώνουν τα συνέδριά τους αποκλειστικά εντός των μονάδων τους (κλινικές και εργαστήρια) και να απαγορεύεται η συμμετοχή τους σε συνέδρια που επικροπούν φαρμακευτικές εταιρείες μέσω δήθεν «επιστημονικών ιδρυμάτων» των οποίων οι ίδιοι είναι ιδρυτικά μέλη και μέλη των συμβουλίων τους.

Ετσι, κατ' ανάγκη, ο αριθμός των δήθεν επιστημονικών εταιρειών και των δήθεν ιατρικών συνεδρίων θα περιοριστούν στα ευρωπαϊκά επίπεδα, δηλαδή όπως ακριβώς συμβαίνει στις μεγάλες χώρες. Διαφορετικά η παρανομία θα εξακολουθεί να θριαμβεύει στη χώρα παρά τις διώξεις σε υψηλότερο επίπεδο για τις οποίες εάν υπάρχουν αποδείξεις πρέπει να υπάρχει και η τιμωρία. Μόνο έτσι μπορεί να αντιμετωπιστεί το σύνδρομο Novartis στην ουσία του, γιατί δυστυχώς δεν αφορά μόνο τη Novartis.

Ο καθηγητής Δημήτρης Θ. Κρεμαστίνος είναι αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων, πρώην υπουργός Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων